

BARANOVSKY EDIT VERSEI

MÍG ÉLTEM?

Büszke ősi burkom mikor feslik le?
„Víg eretnekségem”, gőgöm valódi-e?

Pokol tüzében hányszor kell elégni?
Kell-e együgyű örömhöz térni?

Van-e szívemnek szűzies pillantása?
Vad akaratomnak végállomása?

Kérő ajkam piros vágya elég-e?
Mitől görbül sárszekerem eleje?

Mért nincs romboló dühöm a világra?
Mindent elsöprő szerelem a magányra?

Világít-e istenektől csalt fényem?
Vagy csak a saját árnyékomat félem?

Ki láthatna, ki szeretném ha látna?
Kihallatszik-e fülemből a lárma?

Hiszem-e, várjam-e a mennybemenetelt?
Van esélye, ki nyaranta is telet?

Honnan vegyem szép halotti maszkomat?
Vagy ért mocsokkal takarjam arcomat?

Ki kongatja értem a nagyharangot?
Ki kérdi, hogy még maradni akarok?

Volt-e barátom, örömöm, hírnevem?
Míg éltem nem láttatok, óh, Istenem.

Palics, 1996. március 6.

UJJÉ, ÚJÉV!

Üdv neked!
Hát eljöttél újra.
Küszöbödön barbár
ritmusok dobolnak.
Lépcsőiden sok szemét,
szemem fényén
a sötét léket vág.
Ujjé, újév
csak így tovább!

Palics, 1996. november 11.

HOL TEREM A VERS?

Fűben, fában, tenyerem
kérges vonalában, szemem
bogarában, az utca porában.
Hol még?
Homályban, fényben,
sötétben, kékben,
idillikus képben,
kisgyerek lépésében,

odúban, térben,
milliméternyi létben.
Teremhet vágyban,
magányod honában,
a föld hasában,
mámorban, sírásban,
a versben magában.
És magadban, másokban,
átokban, sárban,
gyönyörű varázsban,
rettegésben, vészben,
táltos éjben,
bársonyos ölelésben,
az anyaméhben,
minden élőben.

Palics, 1994. június 22.

NÉGY HAIKU

cigány a lelkem
vályogveretű égben
sok undok átok

cigány a lelkem
táncolok mert pengetik
haláltusában

füstösszínűen
rongyolmányban régiben
várnak a révben

isten gúnyja rossz
putripalota házam
ítéletidő

Szabadka, 1992. február